

f.eks. fordi der er en pædagogik, som man synes man gerne vil vælge. Det kan også være, fordi der er en skovbørnehave i en anden kommune og man gerne vil have mulighed for at gøre brug af den. Det er der i dag nogle kommuner som så giver mulighed for, men det er ikke alle, der gør det.

Så valgmulighederne på det område er altså forbeholdt nogle få familier, men vi synes, man skal give alle mulighed for det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Eva Kjer Hansens svar på mit spørgsmål, om vuggestuepasning er godt for børnene, er, at det må forældrene selv om; det afgørende er bare, at der skal være et frit valg.

Så er det, jeg må spørge: Er prisen ikke afgørende? I det øjeblik det offentlige går ind og støtter og betaler to tredjedele af driftsudgifterne for både børnehaver og vuggestuer – og det er jo det, der er tilfældet – får man en kunstigt lav pris, og så er det klart, at efterspørgslen vokser. Så når socialisterne her i Folketinget, for at sige det lige ud, kan stå og sige, at der er en enorm efterspørgsel efter institutioner, 500.000 mennesker plus ventelister, er det jo, fordi det er kunstigt billigt.

Derfor er mit spørgsmål til fru Eva Kjer Hansen: Finder fru Eva Kjer Hansen under hensyntagen til, hvordan pasningsvilkårene nu er for de helt små børn i vuggestuerne, det er rimeligt, at det offentlige overhovedet går ind og støtter den type institutionspasning for helt små børn? Burde der ikke være fuld pris for vuggestuerne? Så kunne befolkningen og børnefamilierne vælge frit, om de ville betale 5.000-6.000 kr. om måneden for at få passet deres børn i en institution, hvor de bliver syge og tossedede af støj.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Endnu en gang skal vi jo høre på, at den helt store åbenbaring eller løsenet for Venstres børnefamiliepolitik er det frie valg.

Først og fremmest vil jeg godt slå fast, at der bliver lavet mange meningsmålinger i det her land, og hvis vi skulle til at have meningsmålingsdemokrati i Folketinget, så ville jeg være meget ked af det. Vi skal passe på med ikke at lovgive ud fra meningsmålinger, og som jeg også sagde i et svar på et andet spørgsmål til

mig selv, så skal vi også passe på, at de spørgsmål, der bliver stillet, er relevante.

Er det ikke i den grad uansvarligt at lægge op til, at vi skal pumpe flere milliarder kroner ud i forbrug, at vi skal lænse statskassen, at vi skal trække effektiv arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet for at få frit valg på et område? Ville det ikke være vigtigere at lave en prioritering på områder, hvor vi har behov? Ville det ikke være vigtigere at få skabt nogle flere pasnings-tilbud og øge kvaliteten i de pasningstilbud, der er i dag, hvis vi endelig havde muligheden for at prioritere?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg kan forstå på det hele, at fru Eva Kjer Hansen nu ønsker at blande sig i, hvordan og hvorledes parterne på arbejdsmarkedet indgår overenskomster. Det ønsker jeg ikke. Dette Folketing har altid respekteret parternes frie ret til at indgå løn- og arbejdstidsaftaler, og den store stribe af overenskomster, hvori der ikke fandtes deltidsbestemmelser, har nu indskrænket sig til noget, der svarer til mellem 10 og 25 pct. – det er sådan lidt diffust.

Sandheden er, vil jeg sige til fru Eva Kjer Hansen, at der findes ganske få overenskomster på arbejdsmarkedet, også på det private, som ikke har deltidsbestemmelser. Det vil jeg gerne erkende, men jeg agter ikke at blande mig i, om der skal være deltidsbestemmelser, og det var ikke det, der lå i mit spørgsmål.

Vi har stillet et klart spørgsmål: Er der noget som helst, der forhindrer to parter, en lønmodtager og en arbejdsgiver, i at indgå en aftale om nedsat arbejdstid i en periode, uanset at der er aftalt overenskomst? Er der noget, der hindrer det?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til hr. Frank Dahlgaard skal jeg sige, at jeg er enig i, at vi fra offentlig side skal støtte børnefamilierne med hensyn til at finde pasningsordninger, men vi skal gøre det på en måde, så vi ligestiller alle familier, uanset hvilken ordning de vælger, om de vælger selv at passe deres barn, om de vælger en institution, eller om de vælger noget helt tredje. Der synes jeg familierne skal have et frit valg, og det forudsætter, at der er det samme økonomiske tilskud til familierne, uanset hvad de ønsker at gøre brug af.